

'Uncertain Triolectics'

&

'A Very Short Introduction to Nothing'

Skånes konstförening

31/8 – 23/9 2012

Uncertain Triolectics:

Laure Provoust (UK)

Edwin Burdis (UK)

Charlotte Young (UK)

Cevdet Ereğ (TR)

A Very Short Introduction to Nothing:

Sara Ramo (SP/BR)

Mathias Kristersson (SV)

João Pombeiro (PT)

Iván Argote (CO/FR)

Dessa två utställningarna har kommit till efter ett samtal vi hade efter en gallerirunda i London. Några av de konstnärer vi sett hade nått gemensamt som vi först hade svårt att definiera, nått som båda även funnit hos andra yngre konstnärer av idag. Efter ett långt samtal började det mer och mer utkristallisera sig vad det var vi pratade om. Här gör vi ett försök att förklara vad vi sett i form av urval av verk och genom att sätta ord på det. Dock är det nog uppenbart att vi inte satt exakt samma sak och därför också tolkat det framväxande temat från lite olika vinklar.

/Per Brunskog & Hans Askheim

Utan mening, vad är poängen?

»Newton ligger död mitt i rummet – men mer än så: Newton ligger död mitt i rummet mitt emellan golv och tak: Lungt och stilla vilar den store Newton cirka en meter ovanför sitt golv.«

/Stig Dagerman

Vetenskapen och dess logiska verktyg har inspirerat samtidskonsten under en lång rad av år. På många sätt har hela konstvärlden blivit mer och mer lik den akademiska världen. I dessa två utställningar presenteras en rad konstnärer som kan ses som denna trends antagonister. Konstnärer som går bortom det rationella och logiska betraktandet av verkligheten med hjälp av osäkerhet, förvirring och nonsens. Konstnärer som vågar förundras över det vi inte kan veta något om, som riktar sin blick mot den blinda fläcken. En liknande strategi har funnits inom konsten under hela nittonhundratalet i så väl dada, neondadaismen som i punkrörelsen. Ett uppå ner vändande av gängse värderingar eller en nihilistisk förnekande av att det alls finns några bestående värden. Men dessa rörelse verkade under en tid när man kunde göra antikonst. Hos konstnärerna i utställningarna *A Very Short Introduction to Nothing* och *Uncertain Triolectics* handlar det inte främst om ett nedbrytande, en uppgörelse med det gamla. Det är snarare ett bejakande av själva leken, ett bejakande av mystiken och det icke rationella. Att vilja att inte vilja. Ett nirvana – frihetens rike.

Är tanken på att det finns nått gudomligt en nonsens? Är våra försök att begripa termen »oändligt« nonsens? Är försöken att finna meningen med livet nonsens? Ja, förmodligen skulle man lätt kunna definiera dessa sysselsättningar som rent nonsens då de krävs att man går utanför det rationella tänkandet. Vi kan inte hålla oss till bara det vi vet, till fakta, det falsifierbara, för dessa hjärnaktiviteter. Vi måste också lägga till nått annat. Nonsens handlar inte om avsaknad av mening, utan om ett meningsöverflöde. Den bokstavliga betydelsen av nonsens är nonsens. (**nonsens** (eng. *nonsense*, av *non-* och lat. *se'nsus* 'förstånd', 'tankeförmåga', 'sunt förnuft') NE). Nonsens liksom intet kan innehålla allt. Nonsens är därför aldrig bara nonsens. Det finns också en reflexiv sida hos nonsens. Den får oss att se de dogmer och konversationer som annars är dolda, men framför allt belyser det vårt tänkande eller begränsningarna hos vårt tänkande. I avsaknaden av det som vi lärt oss är viktigt kan vi börja värdera, lära oss på nytt, se strukturen bakom.

Om nonsens främst handlar om att fly vardagen och en strävan mot en annan värld, så bygger de besläktade konstnärliga strategierna: osäkerhet, frustration och förvirring mer på att hanterandet av det som är. De är snarare motståndshandlingar än

flyktvägar. I stället för att gå emot den oförutsägbarhet, de krav och den massiva propaganda för fruktan som dagens samhälle innehåller så bejakar konstnärerna de irrationella känslor som samhället av idag framkallar.

En viktig tankemodell vi använt när vi jobbat fram temat för dessa två utställningar har varit Asger Jorns tankar om en »trialektik«. Tankemodellen utgår ifrån Hegels och Marx »dialektik«, »tes-antites-syntes« som förståelse modell för hur ett logiskt tänkande fungerar med två poler som spelar ut varandra för att till sist komma fram till en syntes, en slutsats. Om man skulle sätta upp Jorns trialektik på samma sätt skulle det bli: tes-antites-x-syntes. Mer lättbegripligt blir det när han illustrera det med tresidig fotboll, vad händer om man kastar in ett tredje lag i matchen? Låter tre lag mötas på en sexkantig plan i stället för en rektangulär. 1961 skrev Asger Jorn i *Naturens orden*:

»For det første vil man hurtigt opdage, at der er umuligt at kontrollere, hvem der skyder målet af de to fjender, der angriber. Det bliver nødvendigt at vende reglerne om, (...) så det er det hold, der har forsvaret sig bedst, og hvor der er gået færrest mål ind, der er sejrherren. Sejren er blevet defensiv og ikke offensiv ... Det vil overhovedet ikke blive noget spændende spil (...) En tredje magt kan på denne måde neutralisere en spænding mellem to magter. Derfor er tosidede modstandere altid aggressive eller krigeriske, mens det tresidede er defensivt. Om dette i sig selv betegner overgangen fra dialektik til komplementaritet, skal jeg lade være usagt ... Der ligger i disse betragtninger overhovedet ingen politiske råd. Det eneste, jeg søger, er at finde ud af, hvad der sker. (...) Er et trekantet forhold statisk eller konstant, så afhænger dog dette af, om der sker en stigende spænding. I så fald kan dette måske netop medføre en reel eksplosion, hvis muligheder i det tosidede forhold afreageres ved tvekampens ustandselige energiforbrug.«

En nollpunkt uppstår. En punkt där tidigare regler satts ur spel och inga riktningar är givna. Vad som är gemensamt för konstnärerna i *A Very Short Introduction to Nothing* och *Uncertain Triolectics* är att de på ett eller annat sätt kreativt förhåller sig till denna »nollpunkt« detta »intet«. En del av den är med att skapa det, andra bejakar detta tillstånd av förvirring, vänder sin egen osäkerhet till sin styrka eller läger till ännu ett lager av absurditet på en redan absurd tillvaro.

Man skulle kunna tolka denna utställning som en utopi utan vilja. En öppen lek med att värden kunde vara annorlunda – att den rådande världsordningen inte är »den bästa av världar«. Men att den tid som vi lever i är ett ideologiskt valium och kanske just dessa två utställningar är ett varande i detta valium som i sig innehåller ett frö till nått nytt.

Uncertain Triolectics:

Edwin Burdis (GB) Kommer på fineseringen 23/9 utföra sin performance *Purr, Fig, Purr* (2011), samt visa material som hör samman med detta verk i utställningen. I performecen intervjuar Burdis en pelare i galleriet. I pelaren är en högtalare högtalare planerad som också den pratar med Burdis röst. I flera av sina performance har Burdis lekt med att genom extrem uppriktighet framkallar en stress hos betraktarna. Hans uppträdande har ofta beskrivits som sisyfos slapsticks, skapande en koppling mellan det sublimes och bohemisk självreflektion och uppsökande inriktad underhållning. Burdis har tidigare visats på South London Gallery, ICA och är representerad av Max Wigram Gallery i London.

http://www.maxwigram.com/index.php?section=edwin_burdis&page=cv

Cevdet Ereğ (TR) i Ereğs video *Studio* (2005) ser vi en kort sekvens med rastlösa fingrar knappar mot en bordsskiva. En enkel gest där ljudet blir det mest påträngande. Är knappandandet en signal? Eller är handlingen bara ett uttryck för iver eller nervositet? Ereğs arbete handlar ofta om arkitektur och berättelser om laddade platser, ofta skapar komplexa scenarier som ifrågasätter vår relation med utrymmena runt omkring oss, skapade med få och enkla element. Ereğ har deltagit i utställningar på Kunsthalle Basel och Level 2 Tate Modern och Documenta 13.

<http://cevdeterek.com/>

Laure Provoust (GB) kommer att presentera hennes verk *The Artist* (2011) där hon spelar med föreställningar om rollen som »konceptuell konstnär«, våra förväntningar och konventioner som rör konst-värld-språk, visuellt och bokstavligen. Hennes nyckfulla videoverk och installationer skapar ofta suggestiva och psykedeliska atmosfärer, bygga upp förväntningarna. Men istället för att avslutas med en »ren« konceptuell tomhet jobbar hon fram en slags »förvirrande förvirring«. Provoust har deltagit i utställningen Art Now Tate Britain, ICA, Frieze Projects samt många andra internationella arenor.

<http://www.laureprovoust.com/>

Charlotte Young (GB) visar ett helt nytt videoverk på Skånes konstförening som hon skapat utifrån utställningens tema och hennes medverkan på utställningen. Young arbetar som författare, komiker och konstnär. Tidigare har hon fått stor uppmärksamhet för sitt videoverk *Artist's Statment* (2011). En video där hon försöker formulera ett »artist's statment«, men där hon hela tiden vecklar in sig i sina egna formuleringar och man förstår att verkligheten inte går parallellt med hennes konstnärliga visioner. Ofta leker Young med den osäkerhet många känner inför sina egna och andras förväntningar på karikera och livsförverkligande. En velande inre stämma blandas med en förväntat självsäkra yttre röst.

<http://todayimadenothing.wordpress.com/>

A Very Short Introduction to Nothing:

Iván Argote (CO/FR) utgår för det mesta från scener i stadsrummet som han intergrerar med eller närmast angriper. I en fotoserier plaserar han in sig själv i olika rekalmbilder genom att låta sig fotograferas framför dessa bilder medan han imeterar personerna på bilderna. I en kort video befinner han sig inne på ett museum och angriper två Mondrian målningar med sprayfärg. På Skånes konstförening visar Argote två filmer: *Untitled (New York)* (2011) består av olika scener där han ställt sig bakom folk som är på väg att passera ett övergångsställe och vi får se hur de vänder sig om när han skriker till dem att han älskar dem. Scener vi som betraktare sedan få se i slowmotion och ljudlöst så att fokuset helt hanar på de ofrivilliga aktörernas kropps hållningar och ansikts uttryck. I det andra videoverket *Interbus* (2009) presenterar han folk på en stadsbuss som sina släktingar. I höst medverkar Argote förutom på Skånes konstförening bl.a också på Biennalen i São Paulo.

<http://www.ivanargote.com/>

Mathias Kristersson (SV) deltar på fineseringen 23/9 med en helt ny performance och visar tre verk i utställningen. *Twins* (2008 – 2012) är en ljudskulptur där två högtalare för en ytterst okonstruktiv argumentation med varandra. *Nu är du längre från döden än nu* (2011) består av en bunt A4-papper där titelen är utskurna genom de olika lagren av papper. Läsningen komplexeras av att om man skulle läsa raden som en bok, sida för sida, så skulle texten komma i omvänd ordning, det vill säga som ett avlägsnande från döden, snarare än en resa mot den. Samma utförande med en bunt bunt A4 ark där bokstäverna är urskurna finner vi i Kristerssons tredje objekt i utställningen *Det som är har inte alltid varit och kommer heller inte alltid att vara. Bara det som inte är, som aldrig har varit och som aldrig kommer att vara, är evigt* (2012).

<http://www.mathiaskristersson.com/>

João Pombeiro (PG) Pombeiros konstnärliga praxis omfattar flera olika medier så som måleri, skulpturer/objekt, installationer, collage och video. Till vardags arbetar han med TV-mediet och i sitt konstnärskap analyserar han ofta på olika sätt populärkulturella fenomen. Verket som han visar på Skånes konstförening; *Meaning* (2008) ingår i en serie verk som leker med konstpublikens förväntningar att serveras något som reflekterar omvärlden. Verket består av ordet MEANING i form av dessa bokstäver, utställda på ett golv men där bokstäverna börja vingla fram och tillslut faller.

<http://joaopombeiro.com/>

Sara Ramo (SP/BR) är främst förknippad rumsliga installationer ofta i gigantiska format, men jobbar också med skulpturer/objekt, foto och som i denna utställning video. Verket hon här visa är *A Banda Dos Sete* (2010) (Ett grupp på sju) där har hon konstruerat en speldosa av sju levande musiker med fånig utstyrsel som snurrar runt kring en mur i olika konstellationer. Hennes förhållningsätt är i högsta grad ett bejakande av det absurda. Ett av detta verks likt hela Ramos produktion är den precision hon utfört verken med, en precision som står i kontrast till verkens lekfullhet. Verket kan också ses som ett lysande exempel på Brasiliansk melankoli. Ramo har medverkat på så väl Venedigbiennalen som Biennalen i São Paulo.

<http://www.fortesvilaca.com.br/artista/sara-ramo/foto-4.html>